

værre har det ærede Medlem ikke i Udvalget nærmere givet Udtryk for, hvad han tænker paa i saa Henseende, og heller ikke her. Det ved vi jo alle sammen, at saadan en Sympatierklæring af den Art fylder ikke meget, man kan ikke hjælpe mange arbejdsløse ved den Sympatierklæring; men det er jo muligt, at vi her under Forhandlingen kunde erfare, hvad det er, det ærede Medlem tænker paa, og hvilken Anvendelse han saa mener, en saadan retfærdig Formueafgift burde have. Derom fik vi intet at vide; men jeg forstaa af det ærede Medlems Standpunkt, at til Arbejdsløshedens Bekæmpelse er det i hvert Fald ikke, han tænker sig en Formueafgift anvendt. Jeg beder det ærede Medlem oplyse os lidt om, paa hvad Maade han vil anvende den Formueafgift; for hvilken han har Sympati — men heller ikke mere — i Øjeblikket.

I øvrigt har Partiet Venstre, som hvis Ordfører det ærede Medlem Hr. Slebsager talte, ikke med en Linie antydnet, hvorledes Krisen efter deres Plan skal imødegaas. Men dette er maaske i og for sig forstaaeligt, for jeg kan meget vel tænke mig, at der end ikke i Venstre er megen Stemning for at binde sig til noget saa urimeligt som Kravet om, at Arbejdere og Funktionærer ved Lønedsættelser alene skal bære Byrderne ved Pengevæsenets Ordning her i Landet og ved de af Fortidens grove Synder fremkaldte Forstyrrelser i det økonomiske Liv. Jeg kan godt forstaa, at det ikke er noget tiltalende Standpunkt at have, at alt det, der er sket af Nedbrydning, alt det, der er sket af Forstyrrelse i det økonomiske Liv, den mægtige Arbejdsløshed, som Arbejderklassen fortrinsvis bærer Byrden ved, at alt det, hvis det endelig skal afhjælpes, skal afhjælpes ved, at Arbejdere og Funktionærer giver Afkald paa endnu mere af deres i Forvejen fattige Levevilkaar.

Jeg kan godt forstaa, at dette ikke er et tiltalende Standpunkt, og at Venstre derfor har givet Afkald paa nærmere at udtrykke, hvorledes de vil realisere slige Planer. Venstres Standpunkt vinder heller ikke nogen synderlig Beundring; ude i Befolkningen har jeg endnu aldrig hørt nogen Beundring for Venstres Standpunkt; og end ikke i Venstres egen Presse finder man Beundring herfor. Jeg ser saaledes i Dag, at „Aalborg Amtstidende“ skriver, at der kan ikke være nogen Tvivl om, at vi skal have en Venstregering, men det skal ikke være Ministeriet fra 1920—24 om igen. Det er dog glædeligt, at der efterhaanden kommer en vis Erkendelse ogsaa i Venstrepressen af,

hvor lynende galt det var fra 1920 til 1924, og jeg komplimenterer Partiet Venstre til den sanddru Presse, som det for en Gangs Skyld her har faaet.

Jeg vil dernæst gerne fremsætte et Spørgsmaal til Partiet Venstre, idet det i Betænkningen siges, at man bør ændre de Love, der binder Kommunerne til den overvejende Del af deres Udgifter, paa en saadan Maade, at Kommunerne bliver i højere Grad bestemmende over Størrelsen af deres egne Udgifter. Der er, saa vidt jeg forstaa det, ikke nogen nærmere Klargørelse af, hvad man her tænker paa. Er det Lærerlønningeloven, Aldersrenteloven og den Slags Ting, med Hensyn til hvilke man vil overlade til Landkommunernes frie Bestemmelse Fastsættelsen af Lønninger, Aldersrente og deslige? Det var dog maaske rimeligt at faa lidt mere end saadanne vage Antydninger. Naar Venstre endelig har et Standpunkt, og det ikke har fundet Udtryk i Betænkningen, var det dog maaske rimeligt, at det fandt Udtryk under Forhandlingen.

Men medens jeg altsaa vel forstaa Venstres fuldkommen negative Standpunkt, vel forstaa, at dette Parti intet som helst vover at udtrykke med Hensyn til dets Planer for, hvorledes en saadan Tilstand som den nuværende skulde afhjælpes, forekommer det mig unægtelig mindre forstaaeligt, at det konservative Parti tager et lignende Standpunkt, thi dette Parti har dog i flere Aar og særlig i disse Aar, hvor der har været Erhvervsvanskeligheder — til største Skade for Erhvervslivet, kan jeg tilføje — gjort Told til den eneste Indsats, som duede i det økonomiske Liv. Told, det var Frelsen for alle Erhvervsforstyrrelser, naar de Konservative talte. Nu kommer der et Lovforslag, som ikke bygger paa Told, men som ved andre betydningsfulde Foranstaltninger søger at bringe Hjælp, og som rejser hele Spørgsmaalet om Erhvervslivets Genrejsning og Udbygning under Hensyn til Fremtiden, og saa sidder naturligvis alle, ogsaa i Erhvervslivet, ogsaa henne i Industri-raadet, forventningsfulde efter, hvad der nu kommer fra det konservative Parti. Nu skal Indsatsen gøres, nu skal det konservative Parti vise den rette Vej ud af Erhvervsuføret, nu skal det konservative Parti lægge paa Bordet konkrete Forslag, hvormed det vil anvise os andre, der intet forstaa, hvorledes en saadan Krise overvindes med positive Foranstaltninger. Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om, at vort Forslag havde til Hensigt at virke baade paa Landet og i Byerne og paa Søen, der manglede blot